

Hazájától távol is szolgálhatja az ember a magyar kultúrát

Beszélgetőtárs Mihályi Katalin

Korody Paku István hódmezővásárhelyi születésű zongoraművész. A középiskola után, 1971 júliusában meghívást kapott Finnországba, majd Németországba és az USA-ba került. A Clevelandi Zeneművészeti Egyetemen tanult ösztöndíjasként. 1979-ben doktorált. Négy év-tizede él Liechtensteinban. Ám Korody Paku István egész életében ezer szállal kötődött hazájához, magyarságához, a magyar kultúrához. Nemcsak történelmében járatos, hanem élénk figyelemmel kíséri az ottani történéseket, jól ismeri a zenei, irodalmi életet.

- Ez egy olyan magatartás, amely egy belső késztetésből, a szülőháza iránti erkölcsi vállalásból, hűségéből ered?

Az ember a hazájától távol érzi és érti meg igazán, hogy mi is a magyar kultúra és annak értékei. Egy példa erre: Amerikába kerülésem előtt nem voltam tisztában a Kodály-módszer igazi értékeivel és hasznosságával, mivel minden nap benne éltem. Akkor jöttem rá, amikor az Amerikai Egyesült Államokban megéltem az első szolfézs órát, és láttam, hogy a többiek mennyire küszködnek egy gyakorlat leéneklésével. Fel is mentettek már a második órán, hogy tovább folytassam az órák látogatását. Természetesen az is szükséges, hogy az ember érdeklődése, ilyen vagy olyan ok miatt se lankadjon. Valóban, én egy belső késztetést érzek arra, hogy akár több órás utazás árán is megtekintsek egy kiállításra, ha mondjuk egy számomra értéket jelentő művészről van szó. Legjobb példa erre a vásárhelyi iskola iránt érzett hűség, szeretet és rajongás. Sok művész most is jó barátom, így ez személyessé is vált. Szeretném felhívni az olvasók figyelmét, amennyiben Vásárhelyen járnak, ne mulasszák el a város múzeumában megtekinteni a november 10-éig nyitva tartó Szalay Ferenc (idén hunyt el) gyűjteményes képműkiállítását. Azon-

nal meg fognak érteni – hallottuk a művésztől, aki nemrégiben Szabadkán járt. Előadást tartott A Zeneakadémia fénykora címmel, és este nagy sikerű koncertet adott a szabadkai városháza dísztermében. Elhangzott például Lányi *Meditáció Erkel Himnusza felett* című műve is.

- Ez a koncert tisztelgés volt Lányi Ernő előtt, aki nemcsak zeneszerzőként volt jelentős, hanem Szabadka zenei életének felvirágoztatásában is elvülhetetlen érdemei vannak. Lányi, Erkel és Liszt szerzeményei mellett a nagyközönség számára kevésbé ismert Rheinberger- és Koessler-műveket is bevalogatott szabadkai koncertje műsorába. Ez abból a megfontolásból történt, hogy újdonsággal szolgáljon, illetve a szabadkai közönség figyelmét rájuk, vagyis a kevésbé ismert szerzőkre irányítsa?

Igen, hogy a szabadkai közönség figyelmét felhívjam Lányi müncheni tanárára, Josef Gabriel Rheinbergerre, ezt műveivel is illusztráljam, valamint hogy fogalmunk legyen másikkal baráti és tanári kapcsolatáról Münchenből és Budapestről is, nevezetesen Koessler Jánosról.

Tudtam Kenyeres-Kovács Márta könyvéből, hogy Lányi Ernő Rheinbergernél orgonát tanult, ennek akartam utána járni, illetve fogalmat alkotni magamnak, hogy milyen zenét komponált a szerző. Kodály Vargyas által összegyűjtött jegyzeteiből tudtam, hogy Lányi magyaros stílusban *à la Erkel* komponált, erőssége a kórusmuzsika. Kodály kritikus hangot ütött meg műveivel kapcsolatban, de nem tartotta lebecsülendőnek Lányit.

- Szívesen iktatja be koncertjei műsorába Lányi szerzeményeit, kutatja is munkásságát. Miért szereti Lányi Ernő műveit?

Lányit őszinte kifejezési módja miatt kedvelem. Műsoromba azért iktattam be eddig is, és a

november 7-i liechtensteini egyetemi pódiumbéli előadásomban is beveszem, mert beletartozik kutatási területembe. Erkellem remekül párhuzamba lehet hozni, nemcsak azért, mert stílusuk hasonló, hanem a Himnusz és Himnusz-feldolgozás miatt is.

– Szabadkán egy művelődési egyesület viseli Lányi nevét, habár volt civil szervezeti kezdeményezés – az Aracs Társadalmi Szervezet részéről – 6 éve, hogy a zeneiskola vegye fel a nevét, ez nem történt meg, holott Lányinak elévülhetetlen érdemei vannak a zeneiskola történetében. Az akkori igazgató újságírói kérdésre azt válaszolta, a tantsület többsége nem tartaná jó megoldásnak. Tényleg nem érdemli ezt meg Lányi Ernő?

Innen úgy tűnik, hogy megérdemelné, ez azonban szabadkai belügy, amibe én nem kívánok beleszólni.

– Ön a mai fiatalok számára is példaként szolgálhat, hisz úgy tudom, az Amerikai Egyesült Államokban munka mellett szerezte meg felsőfokú zeneművészeti oklevelét.

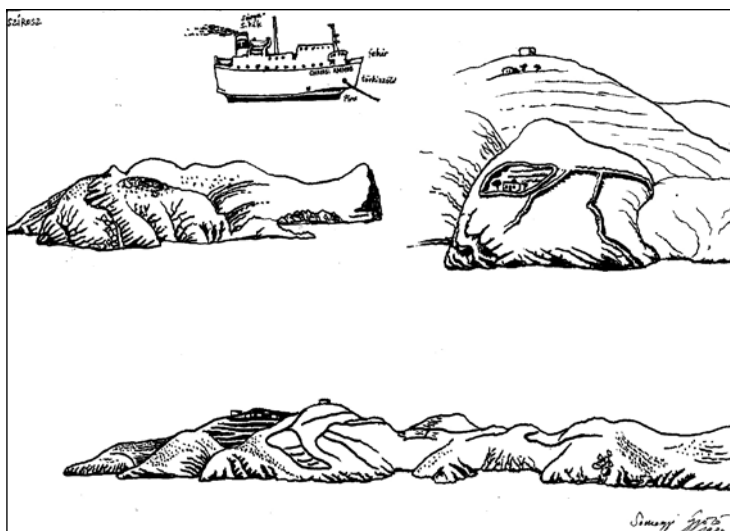
Az Amerikai Egyesült Államokban csak a nyári szünetekben dolgoztam egy jó nevű hotelben (Glastonbury Abbey), délben pincér, este pedig mint zongorista. A szemeszterek alatt két ösztöndíjat is kaptam: az Arthur Loesser és Beryl Rubinstein nevére elnevezett ösztöndíjakat, így tandíjmentességet is élveztem.

Zenei tanulmányaim szempontjából sokat jelentett nekem Amerika, közelebbről a Clevelandi Zeneművészeti Egyetem és annak professzora, zongoratanárom Vitya Vronsky Babin Berlinben

Arthur Schnabel tanítványa volt és növendékeit, így engem is, megismertetett a Schnabel-féle periodikus zenélés és kifejezés módjával. A Liechtensteinban való letelepedés pedig szerencsés módon Európa szívébe röppentett vissza. Megismertem a csellista Josef Hofert és a fuvolista Hidefumi Iwahanát, akivel triót alapítottunk és a tanítás mellett is bejártuk a megtanult teljes repertoárral Európa különböző országait és kétszer is eljutottunk Japán-turnéra. Pedagógiai szempontból is tanulságos volt, mert megtanultam, hogyan kell bánni minden egyes individuummal. „Nincs két egyforma növendék”, hogy elpuffogtassam a jól ismert közhelyet.

– Egy fiatal fuvolista – a szarajevói zeneakadémia növendéke – volt az egyik, akivel fellépett. Mennyire tartja fontosnak, hogy a fiatalokkal foglalkozzon, mennyire fontos, hogy neves művészek ily módon is bemutatkozási lehetőséget adjanak a pályájukon elindulók számára?

Nagyon fontos, hogy egy fiatal művész kihasználja – mint ezt Tóth Noémi is teszi – az összes fellépési lehetőségét. Fel kell ismernie azt is, hogy tehetsége és tudása fejlesztése irányában keresse a lehetőséget, hogy megtalálja a számára megfelelő művésztanárt és látogasson mesterkurzusokat is. Amennyiben megfigyeljük az élen járó nemzetközi művésztanárgárdát, látjuk, hogy becsületbeli kötelességüknek tartják, hogy növendékeikből kihozzák a maximumot. Ehhez tudják a megfelelő módszert. Ez már nemcsak pedagógia, hanem pszichológia is.

ELVESZTEM AZ EMBERT

A VÍZÖZÖN UTÁN
MEGINDULT AZ ISTEN

RUTH

A ZSOLTÁRÉNEKES

SZŰZ MÁRIA NAPJAI

JÉZUS SZÜLETÉSE

BIZONY MONDOM NEKTEK

KRISZTUS URUNKAT
MÖGFOGTÁK, MÖGKÖTÖZTÉK,
FÖLFESZÍTÖTTÉK.
HARMADNAPRA FÖLTÁMADOTT

AZ EGEK MEGNYÍLLANAK

Válogatás a magyar népi biblikus történeteket feldolgozó Parasztbiblia c. kiadványból